

ket disse behov på anden vis. Endvidere har amtskommunen pligt til at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser til midlertidigt ophold i boformer til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for omfattende hjælp i almindelige daglige funktioner eller for pleje, eller som i en periode har behov for særlig behandlingsmæssig støtte, jf. lovens § 93, stk. 1, nr. 1.

For så vidt angår mentalt retarderede lovovertrædere, suppleres de ovennævnte bestemmelser i service-loven af udlægningslovens § 6. Efter denne bestemmelse har amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg kommuner pligt til at modtage og føre tilsyn med personer, der efter retskendelse skal underkastes mentalundersøgelse eller i henhold til dom, kendelse eller vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal anbringes i institution for personer med vidtgående psykiske handicap eller undergives tilsyn, herunder tilsyn med mulighed for administrativ anbringelse, jf. herved § 3 i lov nr. 274 af 15. april 1997 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg mv.

Der er endvidere fastsat regler om amtskommunernes modtagepligt i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 567 af 21. december 1979 om pligt til at modtage åndssvage lovovertrædere på bistandslovens døgninstitutioner for voksne med vidtgående fysiske eller psykiske handicap under amtskommunerne samt om særlige sikkerhedsforanstaltninger. Hertil føjes reglerne i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 568 af samme dato med senere ændringer om magtanvendelse mv. i institutioner for voksne med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, som er opretholdt ved bekendtgørelse nr. 349 af 15. juni 1998 om magtanvendelse mv. i botilbud efter lov om social service § 92 og § 93, stk. 1, nr. 1.

Som det fremgår, udøves for sorgen på dette område nu efter de almindelige socialretlige regler om personer med betydelig nedsat psykisk funktionsevne. Der kan ikke efter disse regler mod den pågældendes vilje træffes bestemmelse om iværksættelse af hjælpeforanstaltninger. Der kan endvidere ikke uden den pågældendes samtykke ske institutionsanbringelse. Er der afsagt dom om anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, er særfor sorgen som nævnt forpligtet til at optage den pågældende på en døgninstitution, jf. bekendtgørelse nr. 567 af 21. december 1979. Imidlertid giver bekendtgørelse nr. 568 af 21. december 1979 kun begrænsede muligheder for at tilgodese retssikkerhedshensyn ved at anbringe domfældte i lukket institution, dvs. en institution, der har tilladelse til at holde yderdøre og vinduer

konstant aflåst, jf. herved bl.a. bekendtgørelsens § 5, stk. 1.

Såfremt anklagemyndigheden og domstolen finder det nødvendigt for at forebygge yderligere lovovertrædelser, at en mentalt retarderet lovovertræder opholder sig på lukket (sikret) institution, må det derfor udtrykkeligt i dommen med hjemmel i straffelovens § 68 bestemmes, at den pågældende skal anbringes i lukket (sikret) institution.

Der henvises til betænkningen s. 23-27.

3.4. Retsplejelovens regler om behandling af sager vedrørende foranstaltninger efter straffelovens § 68 og § 69

3.4.1. Sager, hvori der bliver spørgsmål om dom til anbringelse i institution i medfør af straffelovens § 68, behandles som udgangspunkt for landsretten ved nævningeting, jf. retsplejelovens § 687, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, nr. 2.

Efter retsplejelovens § 925 a, stk. 1, kan sagen dog med anklagemyndighedens samtykke behandles ved byretten under medvirken af domsmænd, såfremt sigtede i retten har afgivet en uforbeholden tilståelse, hvis rigtighed bestyrkes ved de i øvrigt foreliggende oplysninger, og i øvrigt samtykker i en sådan behandling. Endvidere skal der altid, såfremt sigtede ikke selv har valgt en forsvarer, være beskikket den pågældende en forsvarer og være givet denne lejlighed til at gøre sig bekendt med sagen, samtale med den sigtede og udtale sig over for retten, inden der gøres tilførsel til retsbogen om sigtedes samtykke til sagens pådømmelse ved byret. Såvel forsvareren som sigtede skal være til stede, medens denne tilførsel sker.

Skønner retten, at betingelserne for at fremme sagen efter retsplejelovens § 925 a, stk. 1, ikke er opfyldt, kan den på ethvert tidspunkt beslutte at standse sagens behandling eller - efter domsforhandlingens begyndelse - at afsige dom om sagens henvisning til landsretten, jf. § 925 a, stk. 3.

3.4.2. Efter retsplejelovens § 722, stk. 1, nr. 7, kan tiltale i en sag helt eller delvis frafalde bl.a. i tilfælde, hvor dette følger af bestemmelser fastsat af rigsadvokaten. I henhold til denne bestemmelse er der i bekendtgørelse nr. 784 af 21. september 1992 givet regler om henholdsvis politimesterens og statsadvokatens beføjelse til at frafalde tiltale.

Efter bekendtgørelsens § 2, nr. 4, kan statsadvokaterne, når særlige omstændigheder ikke gør sig gældende, frafalde tiltale i sager om lovovertrædelser, begået af personer, der er undergivet foranstaltninger i medfør af straffelovens § 68 eller § 69. Sager om kriminalitet, der begås, mens den domfældte er undergi-